

РЕШЕНИЕ

№ 2143

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1220** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/, постановено по н.а.х.дело №4071/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 5-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №320/2009г от 20.10.2009г., издадено от Юлия Христова Йорданова- началник М.-С., с което на „Тил Сервиз” Е.- „А. БГ” Е., след промяна на наименованието му е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл.123а ЗАДС.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган. Релевираните касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, подробно аргументирани в жалбата. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и вместо него-да потвърди издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от юрисконсулт П, която поддържа касационната жалба и моли за уважаването ѝ по съображенията, изложени в нея.

Ответникът се представлява от адв.Ж, който оспорва жалбата и моли за оставянето в сила на обжалваното решение.

Участващият по делото прокурор от С. дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на обжалваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установената по делото фактическа обстановка е, че на 23.06.2009г. дружеството-ответник по касационната жалба, със статут на нерегистриран търговец, получил конкретно количество акцизни стоки с разрешение №BG005000N4668/11.02.2009г., като е представил в Агенция „М.“, гр.С. екземпляри №2,3 и 4 на придружителния административен документ /ПАД/ за стоки, предмет на облагане с акциз-158, 40 литра бира. Стоките били получени на 25.02.2009г. На 30.05.2009г. дружеството подало акцизна декларация в компетентното митническо управление-М. С. под № BG005000/2-00131/30.05.2009г., за която бил начислен и платен акциз в размер на 1,66лв. за „бира с таурин и кофеин“ на база градус Плато 1,4 и за „бира с лимон“ с начислен акциз 1,66 лева на база градус Плато 1,4 или общо сума в размер на 3,32 лева.

На 18.08.2009г. в Агенция Митници” постъпило писмо с вх.№Т47-0025 от зам директора на агенцията, с приложени към него Митнически лабораторни експертизи №02-09.3.2009 и №03-09.3.2009, от които е видно, че бира с таурин и кофеин има действително алкохолно съдържание 2,9 градус Плато 10,7 %, а бирата с лимон-2,9% и градус и съответно Плато-9,9%. Въз основа на тези обстоятелства компетентните служители на Агенция „Митници” обусловили извод, че дружеството е избегнало частично заплащане на дължим акциз в размер на 12,71 лева за „бира с таурин и кофеин” и 11.76 лева за „бира с лимон” или общо 21,15 лева, за което и на основание чл.123а, ал.1 ЗАДС му била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

Съгласно чл.123а, ал.1 ЗАДС, ”който избегне пълното или частичното заплащане или обезпечаване на дължимия по този закон акциз, се наказва с глоба в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в двойния размер на избегнатия акциз, но не по-малко от 2000 лв.”

За да отмени издаденото НП, СРС е приложил разпоредбата на чл.28 ЗАНН, съгласно която за маловажни случаи на административни нарушения, наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. За приложението на разпоредбата решаващият съд е изложил подробни, аргументирани и законосъобразни съображения, които се споделят изцяло от касационната инстанция. Съдът е съобразил засегнатите от деянието обществени отношения предвид обществената им ценност; ниската парична стойност на невнесения акциз в конкретния случай-21,15 лева, която е в пъти по-ниска от предвидената за нарушението имуществена санкция-2000 лева, както и обстоятелството, че дължимият акциз е бил внесен впоследствие от дружеството. Съдът е отчел и конкретиката в механизма на осъществяване на деянието-фактически пренос в митническата декларация на данните

от придружителните документи на стоката, изпратени от производителя, т.е. към момента на съставяне на митническата декларация, дружеството-вносител не е разполагало с действителните данни, установени впоследствие чрез митнически лабораторни експертизи. В съответствие с това, правилен е решаващият извод на СРС, че извършеното деяние само формално осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение и се явява малозначително, поради своята незначителна обществена опасност и размера на настъпилите вредни имуществени последици за държавния фиск-21,15 лева, които са били възстановени впоследствие доброволно от дружеството-ответник по касационната жалба. След като деянието представлява "маловажен случай", административнонаказващият орган е бил длъжен да приложи разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Касае се за преценка за законосъобразност, а не за целесъобразност, която подлежи съдебен контрол /ТР №1 от 12.12.2007г. по ТНД №1/2007г./.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/, постановено по н.а.х.дело №4071/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.